

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 61.

Tiende Session.

20de Møde.

Fredagen den 29de Octbr. Kl. 1.

(Forsat.)

Bligen: Finecke (fortsat): De Bevillinger, som Regjeringen i mange eller dog i enkelte Tilfælde har givet til at tage en højere Rente, maae efter min Mening med Hensyn til deres Følger ikke betragtes, som de ere betragtede af en æret Rigsdagsmand fra Sorø (Alberti). Jeg troer, at enhver Landmand, der var i Pengeforlegenhed, og som ikke vilde have været istand til at faae Penge til 4 pCt., maa være Regjeringen taknemmelig for og i det Hele glad ved, at Lovgivningen ikke lægger nogen Hindring i veien for at gjøre Laan til en højere Rente, som Bedkommende finder, at han kan være tjent med; men paa den anden Side mener jeg ogsaa, at det vilde være urigtigt, om Regjeringen, af theoretiske Grunde, pludselig, paa een Gang vilde gaae over fra en bunden til en fri Rentefod; men det gjør den jo heller ikke. Derimod antager jeg rigtignok, at den gjør meget vel i, naar der er Trang til en højere Rentefod, da ikke, ved at sige Nei at udelægge mange Folk, der kunde være hjulpne ved en saadan. Jeg for mit Bedkommende maa, naaget jeg heldigvis ikke har været i den Stilling at maatte sige dertil, takke Regjeringen for, at den har handlet, som den har handlet; thi jeg kjender Mange, for hvem det har været en Belfærdssag. Jeg troer derfor, at man vilde handle urigtigt og gjøre stor Skade, hvis man under Indtrykket af den Frygt, hvori man er, og som vi see kan

bringe selv forstandige og kloge Mænd til at gribe efter Midler, der ikke ere heldige, vilde gaae en anden Vej; og at den Vej, Regjeringen gaaer, er heldig og at vi bør takke den, fordi den gaaer den.

Tscherning: Jeg troer ganske sikkert, at den ærede sidste Taler maa have misforstaaet det ærede Medlem fra Hjørring (Fischer), naar han har troet, at han vilde kaste en Blame paa nogensomhelst Mand, fordi han ikke benyttede sig af en Fordeel, der lovlig tilkom ham; han har kun sagt, at det vilde være en Daare, om han, naar han forøvrigt ansaae sig fornødt og efter sin Følelse berettiget til at gjøre det, da af de Hensyn, som her have været paa Tale, ikke vilde gjøre det; det er Daarskab i Theorien, men ikke i Praxis, den ærede Taler har omtalt. — For end jeg kommer til at tale yderligere om denne Sag, vil jeg tage mig den Frihed at bringe det ærede Thing i Minde, at vi sidde her mange Mænd sammen, hvoriblandt der, det jeg troer, i Ordets egentligste Forstand ikke er en eneste Capitalist, men derimod i Ordets meget egentlige Forstand Mange, som staae paa et eensidigt Trin, hvad dette Spørgsmaal angaaer, som med Hensyn til det optræde som afgjorte Dommere i deres egen Sag. Under saadanne Omstændigheder forekommer det mig meget voveligt, just paa Samvittighedens Begne, at ville rokke ved Foransættninger, overfor hvilke Regjeringen siger: Nei, vi modsætte os, at der rokkes derved. Det forekommer mig at ville under saadanne Omstændigheder, i dette Dieblik, af denne Forsamling være urigtigt at laane dens Hjælp til at besordre det forelagte Forslag et eneste Skridt